

Die nacht droomde Hommel-Jan dat hij met Jolie in een bootje zat. Dat ze het mooie meer op gingen, helemaal naar de eilanden met de bloesemstruiken en het zachte mos.

Hij werd al vroeg wakker. Zijn vrienden en vriendinnen sliepen nog. Hij sloop naar de boogschietplek. Als hij nu weer verloren had, gaf hij het op. Dan was hij echt een sukkel, en meisjesberen hielden niet van sukkel.

Jolie had ook de hele nacht aan Hommel-Jan gedacht. Ze droomde dat ze samen in een mandje zaten. Dat ze over het bos heen vlogen, helemaal naar de weilanden met de boterbloemen en het hoge gras.

Ze werd al vroeg wakker. Haar vrienden en vriendinnen sliepen nog. Ze liep naar de boomschilderplek. Als ze nu een keertje niet gewonnen had, dan vond Hommel-Jan haar misschien geen opschepper. Jongensberen houden niet van opscheppers.

Wie was er eerder? Hommel-Jan of Jolie?
Misschien waren ze er allebei tegelijk.
In elk geval zagen ze het tegelijkertijd,
en ze zeiden het ook tegelijkertijd:
'Hé,' zeiden ze, 'het was raak.'

